

om vi ved Behandlingen af denne Sag skulde komme til at forringe den alt bestaaende Beskyttelse for Børn og unge Mennesker. Det er nemlig ikke rigtigt, at denne tidlige Begyndelse af Arbejdet er nødvendig for Lærlingenes Uddannelse. Det, de kommer til at deltage i fra Kl. 4 om Morgenen til Kl. 6 Morgen, er nøjagtigt det selv samme, som de vil komme til at deltage i Kl. 12 og i de følgende Timer. De vil altsaa lige saa vel kunne faa den faglige Uddannelse, de trænger til, ved at møde senere som ved at møde Kl. 4 om Morgenen, hvilket ogsaa er paavist af vedkommende faglige Organisation, hvis Henvendelse til Folketingsudvalget er optrykt som Bilag til Betænkningen.

Jeg forstod ikke rigtig den sidste ærede Talers Bemærkning om, at Lovforslaget skulde vedtages i Dag. Det foreligger der dog formentlig ikke nogen Nødvendighed for, og jeg vilde meget beklage, om vi ikke ogsaa her i Landstinget maatte faa Lejlighed til at prøve denne Sag i et Udvalg og forsøge, om det ikke skulde være os muligt ved en Forhandling at naa til Enighed om dette omstridte Punkt, hvilket ikke er lykkedes ved Forhandlingerne i det høje Folketing. Jeg vil meget henstille, at der bliver givet Lejlighed til en Udvalgsbehandling af dette Lovforslag.

Tvede: Efter at Regeringen den 6. Maj f. A. er blevet bemyndiget til at ratificere de af Arbejdskonferencen i Washington i 1919 udarbejdede Forslag til internationale Konventioner angaaende Lavalderen for Børns Arbejde i industrielle Virksomheder og angaaende Børns og unge Menneskers Anvendelse til Natarbejde i Industrien, er Regeringen blevet forpligtet til at lade et Lovforslag som det foreliggende træde i Kraft den 1. Juli d. A. Man maa beklage, at dette Lovforslag først saa nær dets Ikrafttræden kommer til dette høje Ting. Jeg ser vel, at der i det høje Folketing er foretaget en Ændring med Hensyn til Tidsfristen for Lovens Ikrafttræden. I det oprindelige Lovforslag stod, at den skulde træde i Kraft den 1. Januar 1922; i Konventionen stod der, at det skulde ske den 1. Juli, men nu staar der i § 6: „Efter at denne Lov er traadt i Kraft, bortfalder o. s. v.“ Det vil, saa vidt jeg forstaar, sige, at Loven træder i Kraft otte Dage efter, at den er blevet bekendtgjort i Lovtidenden, men under Hensyn til den Bestemmelse, der findes i Konventionen, gaar jeg ud fra, at det maa ske meget hurtigt, da vi egentlig havde forpligtet os til, at det skulde ske senest den 1. Juli.

Da Lovforslaget efter mine Meningsfællers og mit Skøn indeholder de nødvendige Bestemmelser for at opfylde Konventionens Fordringer og er i Overensstemmelse med dem, kan vi ligesom mine Meningsfællere i det andet høje Ting ogsaa her i Tinget tiltræde Lovforslaget. Det er ganske rigtigt, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebo) nys udtalte, at der i det høje Folketing har været ført en Debat med Hensyn til Lærlingenes Arbejde i Bagerierne, men efter som Sagen nu ligger, og da de Bestemmelser, der er optaget i Lovforslaget, opfylder Washington-Konferencens Krav, mener jeg ikke, der paa nærværende Tidspunkt kan foretages Ændringer deri. Om det senere kan lade sig gøre, vil de kommende Forhandlinger give Lejlighed dertil. Naar jeg taler om senere Forhandlinger, er det, fordi ogsaa jeg har fæstnet min Opmærksomhed ved, hvad den ærede foregaaende Taler nævnte, at der i Folketinget er blevet forhandlet om en Kodifikation af Lovgivningen om unge Menneskers Arbejde. Tiden dertil er nu for kort, men jeg maa indrømme, at det forekommer mig, at det maa være rigtigt, at der sker en Kodifikation, og saa vidt jeg har forstaaet af Forhandlingerne i det høje Folketing, har den højtærede Indenrigsminister ogsaa stillet sig velvillig overfor den Tanke, naar dette Lovforslag nu var gennemført, at nedsætte et Udvalg eller en Kommission til nærmere at sammenarbejde de forskellige Lovgivningsregler vedrørende unge Menneskers Arbejde og Arbejdstid. Jeg vil under Hensyn til dette Tilsagn fra den højtærede Indenrigsminister ogsaa i saa Henseende for Tiden akkviescere ved Lovforslaget, men jeg undlader ikke at sige, at jeg mener, at det er ganske nødvendigt at komme til en lettere og mere overskuelig Lovgivning end den, der nu tilvejebringes. Der er vel ingen Tvivl om, at Jurister og til Dels vel ogsaa Rigsdagsmænd kan klare sig med Lovgivningen, som den er, men for det store Publikum, der skal benytte den, tror jeg nok, den maa siges at være noget vanskelig. Jeg skal kun ganske kort pege paa § 6, som bl. a. siger, at naar denne Lov træder i Kraft, bortfalder Bestemmelserne i Loven af 29. April 1913 § 20 og Lov af 9. Juni 1920 om Arbejde i Bagerivirksomheder og Konditorier § 3. Der er altsaa 2 Paragraffer i andre Love, der bortfalder; „hvorhos“, staar der saa, „Bestemmelserne i førstnævnte Lovs §§ 2, 21, 27 og 28 og i sidstnævnte Lovs § 10 derefter kun vil være gældende med de Ændringer, som følger af Reglerne i nærværende Lov.“ Det er altsaa et helt Pro-